

BEN ALMANCI DEĞİLİM

Ben küçükken düşmüşüz gurbetin yollarına.
Sene 1973,
Hayal meyal aklımda:
Kardeşim Ali yeni doğmuştu,
Minicik bir bebektir kundakta.
Ve ağlayışları...
Ağlayışları, sanki isyandı zalim gurbet ocağına.
Babam bizden önce gitmiş Almanya'ya.
İki sene sonra bizi de aldırdı yanına:
"Gözüm arkada kalmasın,
Etrafımda olsun çocuklarım" demiş anama.

Mercedes'te işçiydi babam:
Yüreği...
Bileği kuvvetli, delikanlı bir adam.
Benim gibi o da severdi hayal kurmayı;
Kendinden büyüktü belki de umutları.
Söz vermişti hepimize,
Kitabın üzerine yemin etmişti:
Alacaktı kırmızı mercedesi...
"Kız gibi araba" derdi babam.
"Önce gıcır gıcır yıkayacaksın,
Sonra bir de pasta cila çekeceksin,
Atacaksın çocukları arkaya,
Koyacaksın Ferdi'nin son kasetini.
E... tabii açacaksın biraz da teybin sesini.
Sonra...?
Sonra, ver elini Türkiye!"

Zavallı annem:
Annem hep evdeydi,
Korkardı sokağa çıkmaya.
"Dil bilmem, yol bilmem" der,
Gece gündüz ağlardı...
Babamın iş dönüşleri bayramımız olurdu;
Daha o gelmeden soframız kurulurdu.
Kokusu hala burnumda;
Buğusu gözümde kaynayan çorbamızın.
"Aah!" derdi anam.
Yetmezdi...
Sonra durur:
Derin bir de "oof!" çekerdi.
"Köyün tarhanası olacaktı ki bey!
Köyün ekmeği".
Her sofrada gözleri dolardı
Ve hasretle kabaran yüreği...

Bir gün hepimize müjde verdi babam:
"Bu bayram Türkiye'deyiz!" dedi.
İçim içime sığmadı.
Sabaha kadar uyumadım.
Peki ya mercedes;
Hani kırmızı arabayla gidecektik köye?
Şaşıracaktı herkes.
Katırcıların Yusuf küçük dilini yutacaktı.
Şapkası uçacaktı muhtar emminin:
"Bizim Kamil bir zenginleşmiş ki görme!" diyecekti Salim Ağa'ya.
Ağa yutkunacak, başını öne eğecekti.
Meraklı Hüsniye'nin ağzı bir karış açık kalacak;
Çatlayacaktı hasetinden...
Nazlı bir gelin gibi
Köyün yollarında gezerken bizim araba:
Çocuklar çığlık çığlığa koşacaktı peşimizden:
"Vay be... Arabaya bak!" diyecekti bir tanesi.
Bütün köy,
Bütün köy bizi konuşacaktı.
"Nazara geliriz vallahi" demişti anam.
"Kurşun döktürmeli..."

Arabasız nasıl gideriz köye?
Annem önce ev istemiş:
"Araba her zaman alınır da ev alınmazmış,
Ahrette iman, dünyada mekan." derlermiş Türkiye'de.
Zavallı babam her zamanki gibi fedakardı
Umutlarını ertelemiş;

En büyük düşünüyü bırakmıştı zamana.
Annem ilk defa bir şey istemişti ondan.
Geri çevirmedi.
Yere düşürmedi sözünü.
Annem mutlu, babam umutluymuştu.
Alacaktı mercedesi,
Alacaktı...

Amcamın çocuklarına çikolatalar aldı babam,
Dedeme gözlük, nineme çiçekli pazen;
Muhtar Malboro ismarlamış
Kahvede kağıt oynarken, tütürmüş bazen.
Ne çok istiyorum köyüme kavuşmayı:
Bu kavuşma
Bitimi olacak acılarımın.
Yıllarca çektiğim sancılarımın keyifli intiharı!
Kimse "Auslander" demeyecekti bana;
Kimse yabancı.
Ve Bethowen'in 9. senfonisini çalmayacaktı sokaktaki kemancı.
Frau Backere ve Her Müllere inat,
Türküler dinleyecektik doyasıya.
Türküler dinleyecektik,
Türküler...

Arife günü yollara düştük.
Trendeki herkeste tarifsiz bir heyecan var.
Bense giderek daha da sabırsızlanıyorum.
Geçmiyor dakikalar...
Kimbilir kaçınıcı kez saati soruyordum ki anneme.
Öfkeli bir ses böldü heyecanımı:
Homurdanarak elindeki gazeteyi uzattı yaşlı bir amca:
"Bu kadar da olmaz!
Yazıktır. Ayıptır. Günahtrır!" dedi...
Neye kızmıştı acaba?

Gözüm büyük puntolarla yazılmış habere takıldı:
"Ev fiyatları artacak;
Almancılar yollarda...!"
Bir anda gözleri doldu babamın.
Yumruğunu sıktı...
Ağlamadı... Sustu.
"Almancı ha, Almancı..."
Dedi yavaşça
Yüreği kan kustu:
Sızladı burnunun direği, cız etti içi.
Ve bir anda, bir anda
Ateşe vermek istedi tüm geçmişini.
"Almanya'da yabancı!
Türkiye'de Almancı...?"
Bir anda yaşlar boşaldı gözünden...

Biz kimdik?
Kendi vatanımızda bile yabancı mıydık yani?
"Ben, Almancı değilim amca!
Ben yabancı değilim...
Benim de ciğerim yanık...
Ezan sesine hasret yüreğim.
Benim hücrelerim türkü söyler,
Ağıt yakar gözlerim.
Sen görmeden de kınalıdır ellerim ve tenim
Tenim: memleket kokar alabildiğine!
Beni de bozlaklar ağlatır,
Yakar memleket şiirleri;
Hüzün beni de soldurur.
Ve bu dert...
Bu dert beni iflah etmez,
Öldürür...

Ben Almancı değilim:
Ben Almancı değilim amca!.
Ben yabancı değilim.
Vatanıma varır varamaz önce toprağı öpeceğim...
Ve yemin olsun ki:
Doğduğum topraklarda öleceğim,
Doğduğum topraklarda..."

Şebnem KISAPARMAK
2001

1. Okuduđunuz Őirin konusu nedir?

2. Őiirde yařanan yer ya da yerler neresidir?

3. Őiirde yer alan ana karakterler kimlerdir?

4. Őiirde dile getirilen sorun ya da sorunlar nelerdir?

5. Őair Őiirinde ne tűr duyguları ifade etmeye çalıřmıřtır?

6. Sizce son on sene içinde Avustralya'ya göç eden Tűrklere Őair ve ailesinin yaşadıklarını görebiliyor musunuz? Açıklayınız.

7. Őiirde kullanılan dil nasıldır? Örneklerle açıklayınız.
